

KONINKLIJKE KYNOLOGISCHE UNIE SINT-HUBERTUS

A. Giraudlaan, 98, 1030 Brussel.

Stichtend lid 'Fédération Cynologique Internationale'.

F.C.I.-STANDAARD Nr. 83 / 05.05.2003 / Nederlands

SCHIPPERKE

Nederlandse tekst: Dr. R. Pollet

LAND VAN HERKOMST: België.

PUBLICATIEDATUM VAN GELDIGE ORIGINELE STANDAARD:
25.03.2003.

GEBRUIK: Kleine waak- en gezelschapshond.

GROEPSINDELING F.C.I.: Groep 1: Herders- en veedrijvershonden (uitgezonderd
Zwitserse veedrijvershonden).
Sectie 1: Herdershonden.
Zonder werkproef.

KORTE GESCHIEDENIS VAN HET RAS:

In Vlaams dialect betekent Schipperke 'kleine scheper' of 'herdershondje'. De gemeenschappelijke voorvader van de Belgische Herdershonden en van de Schipperkes zou een oud ras zijn, een herdershond, meestal zwart en tamelijk klein, die 'Leuvenaar' wordt genoemd. Zijn oorsprong gaat terug tot de 17de eeuw. Rond 1690 was het Schipperke de lievelingshond van de volksmensen en van de Brusselse schoenlappers van de Sint-Gorikswijk, die wedstrijden organiseerden om de halsbanden in gedreven koper te laten bewonderen waarmede ze hun honden sierden. De staart werd volledig afgesneden, een mode die naar het schijnt reeds dateert uit de 15de eeuw. Het Schipperke was befaamd als jager op muizen, ratten, mollen en ander ongedierte.

Het Schipperke werd voor de eerste maal tentoongesteld in 1882 in de stad Spa. Hij werd in de mode gebracht door de Belgische koningin Maria Henrica.

In 1887 deed hij zijn intrede in Groot-Brittannië en de Verenigde Staten.

De eerste rasstandaard werd vastgesteld in 1888 door de voor het ras verantwoordelijke club, die in datzelfde jaar werd opgericht en die de oudste Belgische rasvereniging is. In de loop der jaren is het dan wel nodig geweest om zich aan het werk te zetten om eenheid te brengen in het type. In die tijd werd inderdaad gesproken van de variëteiten van Antwerpen, Leuven en Brussel.

ALGEMEEN VOORKOMEN: het Schipperke is een herdershond in klein formaat, dus een lupoïde, maar zeer stevig gebouwd. Zijn hoofd is wigvormig, de schedel tamelijk ontwikkeld en de snuit betrekkelijk kort. Zijn lichaam is harmonisch, kort, tamelijk breed en gedrongen, maar de ledematen zijn fijn van bot. De beharing is zeer karakteristiek, overvloedig en recht, en vormt een halskraag, manen, een borstveer en een broek, wat hem zijn waarlijk uniek silhouet verleent. Het geslachtsdiformisme is duidelijk. Zijn lichaamsbouw zonder anomalieën, evenals zijn kenmerkende eigenschappen en zijn herdershondenkarakter, dit alles in klein formaat, verklaren zijn grote populariteit die tot ver over de Belgische grenzen reikt.

BELANGRIJKE VERHOUDINGEN: de schofthoogte en de lichaamslengte zijn gelijk, het is dus een vierkant gebouwde hond. De borst is goed diep, tot ellebooghoogte reikend. De snuit is duidelijk minder lang dan de helft van de hoofd lengte.

GEDRAG / KARAKTER: een uitmuntend waakhondje, een uitzonderlijke 'waarschuwer', bruisend van vitaliteit, afzijdig ten opzichte van vreemden. Beweeglijk, lenig, onvermoeibaar, altijd bezig met wat er rond hem gaande is, klaar om te bijten bij voorwerpen die hem ter bewaking worden toevertrouwd, zeer lief voor kinderen, altijd nieuwsgierig om te weten wat er gebeurt achter een deur of een voorwerp dat men zal verplaatsen, lucht gevend aan zijn gevoelens door zijn schel geblaf en zijn rechtopstaande manen en rugbeheading. Hij is een snuffelaar, die jaagt op ratten, mollen en ander ongedierte.

HOOFD: wolfachtig (lupoïde), wigvormig, maar niet al te gestrekt en voldoende breed om in harmonie te zijn met het lichaam. Wenkbrauw- en jukbeenbogen matig gewelfd. De overgang van het schedelgedeelte naar het snuitgedeelte is duidelijk, maar mag toch niet te sterk geaccentueerd zijn.

SCHEDELGEDEELTE: voorhoofd tamelijk breed, naar de ogen toe vernauwend, van opzij gezien licht afgerond. De bovenlijnen van de schedel en de snuit verlopen evenwijdig.
Stop: duidelijk, maar zonder overdrijving.

SNUITGEDEELTE:

Neus: klein, neusspiegel altijd zwart.

Snuit: scherper wordend naar de neus toe, goed gebeiteld, niet te gestrekt, het uiteinde niet afgeknot; lengte ongeveer veertig procent van de totale lengte van het hoofd; neusrug recht.

Lippen: zwart, goed aansluitend.

Kaken/gebit: gezonde en goed ingeplante tanden. 'Schaargebit'; het 'tanggebit' wordt getolereerd. Volledig gebit, beantwoordend aan de tandformule. Het ontbreken van één of twee premolaren 1 (1 P1 of 2 P1's) of van één premolaar 2 (1 P2) wordt getolereerd en de molaren 3 (M3) worden niet in aanmerking genomen.

Wangen: droog, geleidelijk overgaand in de zijgedeelten van de snuit.

Ogen: donkerbruin van kleur, klein, amandelvormig, noch diepliggend, noch uitpuilend; ondeugende, levendige en doordringende blik; zwart omrande oogleden.

Oren: goed rechtopstaand, zeer klein, puntig, driehoekig (zoveel mogelijk gelijkzijdig driehoekig), hoog aangezet maar niet te dicht bij elkaar, stevig, uitermate beweeglijk.

HALS: sterk, krachtig gespierd en zeer omvangrijk lijkend door de overvloedige beharing van de halskraag, middellang, goed uitkomend, goed gedragen en meer opgericht wanneer hij aandachtig is, de bovenbelijning (halslijn) licht gewelfd.

ROMP: kort en breed, dus gedrongen, maar niet overdreven omvangrijk of zwaar, inschrijfbaar in een vierkant is ideaal, dus met de lichaamslengte vanaf het boegpunt tot aan het zitbeenpunt ongeveer gelijk aan de schofthoogte.

Bovenbelijning: de bovenlijn van de rug en de lendenen is recht en goed strak, dikwijls licht stijgend van het kruis naar de schoft toe.

Schoft: sterk afgetekend en nog hoger lijkend door de manen.

Rug: kort, recht en sterk.

Lenden: kort, breed en stevig.

Kruis: kort, breed en horizontaal; het achterste gedeelte van het kruis, de overgang dus tussen het kruis en het zitbeenpunt, is harmonisch afgerond, hetgeen wordt genoemd ‘achterste van een Guinees biggetje’.

Borst: goed diep, tot ellebooghoogte reikend; breed in vooraanzicht en achter de schouders, dus de ribben goed gewelfd; voorborst van opzij gezien duidelijk uitkomend.

Onderbelijning: onderborst goed diep, reikend tot aan de ellebogen, harmonisch en licht stijgend naar de buik toe, die matig opgetrokken is, noch neerhangend, noch windhondachtig.

STAART: afwezig, maar wanneer geen caudectomie (couperen van de staart) werd toegepast moet de staart lang zijn, stevig bij de aanzet, naar het uiteinde toe versmallen en minstens tot aan de sprong reiken. In rust bij voorkeur hangend gedragen, het uiteinde ter hoogte van de sprongen licht naar achteren gebogen. Mag in actie opgeheven worden, in het verlengde van de bovenbelijning, bij voorkeur niet hoger. De staartaanzet mag in geen enkele mate de belijning schaden van het kruis, dat met een harmonische ronding onmerkbaar in de dijen overgaat en de indruk geeft van een ‘Guinees biggetjes achterste’. Een opgerolde staart wordt getolereerd, maar is niet gewild.

LEDEMATEN: fijn van beendergestel en goed onder het lichaam geplaatst.

VOORSTE LEDEMATEN:

Totaalbeeld: voorbenen van alle zijden gezien loodrecht en volkomen evenwijdig in vooraanzicht; hun lengte van de grond tot aan de ellebogen is ongeveer gelijk aan de helft van de schofthoogte.

Schouders: lang en goed schuin; schouderhoeking normaal.

Opperalmen: lang en voldoende schuin.

Ellebogen: vast, noch afstaand, noch aangedrukt.

Onderarmen: recht, in vooraanzicht tamelijk uit elkaar.

Polsen: stevig en effen.

Voormiddenvoeten: tamelijk kort, in vooraanzicht in het verlengde van de onderarmen, van terzijde hoogstens zeer licht naar voren hellend.

Voorvoeten: klein, rond en gesloten (‘kattenvoeten’); de tenen gebogen; de nagels kort, sterk en altijd zwart.

ACHTERSTE LEDEMATEN:

Totaalbeeld: de achterbenen moeten zich onder het lichaam bevinden en in achteraanzicht volkomen evenwijdig zijn.

Dijen: lang, sterk gespierd en door de dikte van de broek nog breder lijkend.

Knie: bevindt zich ongeveer loodrecht onder de heup; kniehoeking normaal.

Onderschenkels: ongeveer even lang als de dijen.

Sprongen: normale hoeking.

Achtermiddenvoeten: eerder kort; wolfsklauwen niet gewenst.

Achtervoeten: zoals de voorvoeten, of iets langer.

GANGWERK: in draf is de beweging soepel, vast, met een gemiddelde paswijdte en een goede achterhandstuwung, waarbij de rug horizontaal blijft en de ledematen evenwijdig bewegen; de beweging van de voorbenen is in harmonie met de achterbenen en de ellebogen mogen niet uitdraaien. Bij een hogere snelheid convergeren de ledematen.

HUID: goed strak over het hele lichaam.

VACHT:

BEHARING: het dekhaar is overvloedig, dicht, recht, voldoende hard, tamelijk vast van textuur, dus droog en stevig aanvoelend, samen met de zachte en dichte ondervacht een uitstekende beschutting vormend. Het haar is zeer kort op de oren en kort op het hoofd, de voorzijde van de voorbenen, de sprongen en de achtermiddenvoeten. Op het lichaam is het haar middellang en aanliggend. Rond de hals is de beharing vanaf de buitenrand van de oren veel langer en meer afstaand, waarbij, vooral bij de reu, maar ook bij de teef, een brede en zeer typische 'kraag' (lange haren rond de hals die aan beide zijden uitsteken), 'manen' (lange haren op het bovengedeelte van de hals, die zich uitstrekken tot op de schoft en zelfs tot op de schouders) en een 'borstveer' (lange haren op het ondergedeelte van de hals en op de voorborst, die zich uitstrekken tot tussen de voorbenen en geleidelijk eindigen onderaan de borst) worden gevormd. Aan de achterzijde van de dijen wordt de 'broek' gevormd door lange en overvloedige haren, die de anaalstreek bedekken en waarvan de haaruiteinden op een zeer typische manier naar binnen zijn gericht. De staart is bedekt met haar dat even lang is als op het lichaam.

HAARKLEUR: eenkleurig zwart. Het onderhaar moet niet absoluut zwart zijn, maar het mag ook donkergrijs zijn, indien het volledig wordt bedekt door het bovenhaar.

GEWICHT: 3 tot 9 kg. Een gemiddeld gewicht van 4 tot 7 kg wordt nagestreefd. Honden die minder wegen dan 3 kg en meer dan 9 kg kunnen niet als uitmuntend beschouwd worden.

FOUTEN: elke afwijking van het bovengenoemde moet als een fout beschouwd worden, die bestraft wordt naargelang de ernst ervan.

- **Algemeen voorkomen**: plomp; te weinig substantie; laag- of hoogbenig; gestrekt lichaam, inschrijfbaar in een rechthoek.
- **Hoofd**: te gestrekt of te kort; niet-parallelle belijning van schedel en neusrug; vosachtig voorkomen; te uitstekende wenkbrauw- of jukbeenbogen.
- **Schedelgedeelte**: te smal; voorhoofd te rond of bol ('appelhoofd').
- **Snuit**: te lang, geknepen; dik, afgeknot; ramsneus.
- **Gebit**: onregelmatig of slecht ingeplante snijtanden; ernstige fouten zijn het ontbreken van één snijtand (1 I), van drie premolaren 1 (3 P1) of van twee premolaren 2 (2 P2).
- **Ogen**: groot, rond of uitpuilend; lichte kleur ('hazelnootkleur' is nog aanvaardbaar).
- **Borst**: smal, vlak, cilindrisch; niet voldoende diep.
- **Kruis**: lang, hellend, overbouwd; discontinue ronding van achterzijde (overgang kruis-achterste gedeelte van dijen).
- **Ledematen**: te weinig of overdreven gehoekt.

- Gangwerk: nauwe beweging, te korte paslengte, te weinig stuwning, slechte rugoverbrenging, hoog opheffen van de voorbenen (steppen) of huppelende beweging van de achterbenen.
- Vacht: te kort (gladhaar), te lang, schraal, zacht of zijdeachtig, gegolfd, te vlak tegen het lichaam aanliggend of neerhangend; te weinig of geen halskraag, manen, borstveer of broek (is een ernstiger fout bij reuen, vooral het ontbreken van de halskraag). Onvoldoende ondervacht.
- Kleur: grijze, bruinachtige of rossige schijn in het dekhaar; enkele toevallige witte haren, bijv. op de tenen; wat grijs, bijv. op de snuit, te wijten aan ouderdom, wordt geduld.
- Karakter: apathisch of bang.

DISKWALIFICERENDE FOUTEN:

- Karakter: hypernervuus, agressief of angstig.
- Algemeen voorkomen: afwezigheid van rastype.
- Gebit: bovenvoorbeet; ondervoorbeet, zelfs zonder verlies van contact (omgekeerd schaargebit); kruisgebit; ontbreken van een hoektand (1 C), een scheurkies boven (1 P4) of onder (1 M1), een molaar (1 M1 of 1 M2, behalve M3), een premolaar 4 (P4 onder), een premolaar 3 (1 P3) plus een andere tand, of in totaal drie tanden of meer (behalve de 4 premolaren 1).
- Neusspiegel, lippen, oogleden: gedepigmenteerd.
- Oren: hangend of halfstaand.
- Vacht: lang en zacht of zijdeachtig, dus een vacht duidelijk van het type 'langhaar'; franjes van lang haar op de oren, achteraan de dijen, enz.; totale afwezigheid van onderwol.
- Kleur: iedere vachtkleur anders dan zwart (behalve grijze, bruinachtige of rossige schijn) of met zeer kleine witte vlekken, zelfs op de tenen.
- Gewicht: duidelijk buiten de opgelegde grenzen.

Iedere hond met duidelijke lichaams- of gedragsafwijkingen moet worden gediskwalificeerd.

N.B.: De reuen moeten twee normale testikels hebben, die volledig in het scrotum zijn ingedaald.